

Húsvét 2. vasárnapja 2014.

Bevezetés

Húsvét 2. vasárnapjának evangéliuma Tamás apostol hitbéli kéte-lyeinek az elosztatásáról szól. Ez az elbeszélés emberi mivolta miatt nagyon rokonszenves számunkra, hiszen mi is teli vagyunk hitbéli kéte-lyekkel. Ezek önmagukban nem bűnök, legtöbbször arra szolgálnak, hogy keressük életkorunknak, mű-veltségünknek megfelelő bizonyíté-koztokat, amelyek racionálissá teszik a mi hitünket. És a legtöbbször való-ban ezt is eredményezik mind-annyi-unkban.

Testvéreim tegyünk meg min-den, hogy a mi kéte-lyeinkhez kere-sett bizonyítékok valóban hitünk megerősítéséhez vezethessenek.

Kirié litánia

Add Urunk, hogy a bennünk feléb-redő hitkéte-lyeket ne tekintsük bűnnek. Uram irgalmazz!

Add Urunk, hogy hitbéli kéte-lyeink racionálissá tételéhez keressük a megfelelő bizonyítékokat. Krisztus kegyelmezz!

Add Urunk, hogy a hitkéte-lyeink-hez keresett bizonyítékok megerősítsék hi-tünket. Uram irgalmazz!!

Evangélium után

Mivel Tamás apostolról sokan nem tudnak mást, mint amit a mai evangéliumban hallottunk, sokaknak lelkében úgy él Tamás apostol, mint hitetlen. Pedig messze nem volt hi-tetlen. Hanem vérbeli, igazi apostol. A hagyomány szerint India apostola.

Sokan ezt is valami bizonytalan ha-gyománynak tekintik.

Egyetemista koromban problé-mát jelentett számomra, hogy na-gyon keveset tudtam a kereszténység elterjedéséről. A középiskolában ka-pott hitoktatás szerint, bennem befe-jeződött a kereszténység elterjedése Pál apostol nagy apostoli körútjaival. Utána hittanulásaim folyamán a kereszténység elterjedése már a ma-gyarok megtérésével, Szent István egyházalapításával folytatódott Köz-ben volt egy többszázados vákuum, ami nem hagyott nyugton.

Egyetemre kerülve, volt egy tantárgy, az ókeresztény egyház és dogmatörténet, amelyet hallgatva egy csodálatos világot tárt fel előt-tem. A Keleti Egyházat. Volt egy szállóige, mely szerint az Urkirche – Ostkirche. Az Ósegyház maga a Ke-leti Egyház. Virágzó egyház volt. Szentjeivel, Polikárppal, Antióchiai Szent Ignáccal, Szír Szent Efrém-mel, Jeruzsálemi Szent Cirillel, Ale-xandriai Szent Cirillel, teológiai is-koláival, az edesszaival, az alexand-riaival, egyházi hierarchiával, mó-domban lett megismerkednem a ke-resztény ókorral. Doktori disszertáci-ómban egy ilyen virágzó egyházzal, a perzsa egyházzal foglalkoztam. És ekkor talákoztam tudományos szin-ten az indiai Tamás-keresztényekkel. És ekkor lett a legendás hagyomány történelmi valóság.

Ha jól odafigyelünk Szent Pé-ter apostol pünkösdi beszédére, ak-kor azt vehetjük észre, hogy a sok-nyelvű zarándokok között, ott voltak edomiták, médek, pártusok. Vagyis voltak közöttük pártusok, azaz per-

zsák. Ezekkel, a hazájukba visszatérő zsidó csoportokkal juthatott el maga Tamás apostol is a Tigris és az Eufrátesz vidékére, Perzsiába. Történelmi feljegyzés van arról, hogy 52-ben már ott hirdette az evangéliumot, majd innét jutott át Indiába.

A Szentföldtől legmesszebb eljutott apostolnak, a „hitetlen” Tamásnak néhány év alatt olyan életképes közösséget sikerült alapítania, amely dacolva a történelem minden viharával, azóta is létezik, és a nagy távolság ellenére hűséges maradt Róma püspökéhez. A világegyház egyik lelegelelenebb, legeletereőbb keresztény közösségét alkotják a Tamás-keresztények, amelyet ma is meg lehet csodálni, és megcsodáltam én is, amikor az elmúlt hetekben zárandokutat tettem többedmagammal Dél-nyugat Indiában.

A hatalmas országnak ebben a szegletében minden faluban és városban lépten, nyomon a keresztény vallási élet látványa fogad. A látogató szinte el is felejtí, hogy egy túlnyomórészt hinduk lakta ország óriásiban jár. Keresztény templomok, kápolnák, szentek szobrai, Mária-képek minden utcasarkon és az országutak mentén. Minden keresztény lakásban egy kis szentély, minden bazárban, üzletben egy feszület, Jézus, vagy Mária kép.

A templomok teli hívőkkel. A szemináriumok teli teológusokkal. Madrászban 2000 teológus, évi 200 papszenteléssel.

A sok szép élményeim közül csak egyről röviden. Szülőfalujában részt vettünk a templombúcsún. Már előző délután nagy volt a sürgés-for-

gás. Mindenki takarította, szépítette a templomot kívül-belül, templomkertet, templomudvart. Sátort épített. Sütött, főzött. Másnap folytatódott.

Majd jött a liturgia, a szír-malabár rítusú szentmise zsúfolt templomban. Igen szépen díszített főoltárral. Az oltár előtt jobbról, balról kb. 40-40 leány és fiúgyermekkel. Felnőttekkel, karonülő gyermekes édesanyákkal, felnőtt férfiakkal és nőekkel.

Szír-malabár rítusú liturgikus ruhába öltözötten, mi magyar papok is bevonultunk a helybéli papsággal. És elkezdődött az álomba ringató csodálatos liturgia, a hívek harsány, buzgó éneklésével, általunk nem ismert liturgikus mozdulatokkal. Úgy éreztem magam, mint Alessandro testvér koncertjén a Szent István bazilikában.

Majd jött a körmenet. Örömteli énekléssel ujjongó gyermekekkel.

A körmenet után az agapé. S megjelent előttem egy bibliai jelenet. Jézus kenyérszaporításának a csodája. A papság leültette a tömeget. Sorban megáldották külön-külön az ételeket, kiosztották a tányérokat, (pálmaleveleket) a papok sorba jártak és mindenki adott a hívőnek az általa megáldott ételből. Mindenkinek bőven jutott, jól laktak és közben barátságosan beszélgettek egymással.

Íme, ilyen buzgón gyakorolja még ma is a Tamás apostol által alapított egyház a Jézus Krisztustól kapott hitét.

Bárcsak mi is így gyakorolnánk.

Ámen

F. F.